

یادداشت

جوانان؛ قربانی بازی بزرگ قرن ۲۱

دوم، ادامه وضع موجود که در کوتاه‌مدت یا میان‌مدت به سلسله‌ای از درگیری‌ها و خشونت‌ها دامن می‌زند و در نهایت خطر جنگ داخلی و تجزیه سرزمینی را افزایش می‌دهد و زمینه را برای پیوستن روزافزون منتفران به میلیشیای اسرائیلی هموار می‌کند. البته این گزینه «ظرفیت عملیاتی» خروج از بحران را دارد؛ منتها با هزینه گزاف اخلاقی، به‌گونه‌ای که دیگر جمهوری اسلامی از معنا تهی می‌شود. سوم، توسعه سیاسی از درون؛ این گزینه به غلط این‌گونه تعبیر می‌شود که ممکن است دام «دومینوی عقب‌نشینی تا پایان» را پیش پای حکومت بکسترد. چنین ادعا می‌شود که پارادوکس این است که اگر امتیاز ندهی، تنفر و کشتار افزون می‌شود و اگر امتیاز بدهی، حد یقف ندارد. همان پارادوکسی که رژیم سابق در دی‌ماه ۵۷ با آن مواجه بود؛ «پس یا رها کن و کشته شو یا برای زنده‌ماندن بکش». اما چنین پارادوکسی مبنای دقیقی ندارد. آری ممکن است توسعه سیاسی (که در کوتاه‌مدت به شکل امتیازدهی ظاهر می‌شود) برای ثبات یک حکومت خطرناک باشد. اما دو مؤلفه اصلی این خطر را کاهش می‌دهد: یکی ورود خودآگاهانه، فاعلانه و توأم با مهارت سیاسی و دیگری، پذیرش تغییرات سیاسی به پشتوانه قدرت اجتماعی. زمینه هر دو فراهم است و از همین روست که می‌توان گفت خروج کم‌هزینه از بحران برای سیستم سیاسی امکان‌پذیر است.

۶. پذیرش تغییر دو مانع دارد: یکی منافع اقتصادی شماری از کسان و ناکسان و دیگری، رفتاری از سنخ روان‌گردانی سیاسی، یعنی تنفر عمیق در میان گروهی که طی سالیان از سوی بخش مدنی-سیاسی به‌صورتی پنهان و ناخودآگاه تحقیر شده‌اند. در نتیجه، «تنفر گروهی» در آنان نسبت به جامعه مدنی سیاسی پدید آمده، سپس به بخش‌هایی از هسته تصمیم‌گیری رسوخ کرده و تبدیل به ایدئولوژی اداره کشور شده است.

جان سنخ

با دهه ۶۰ شبهه‌سازی نکند؛ ما در میانه بحران اقتصادی خانواده، رقابت برای سلطه بر جهان و اقتصاد سیاسی تحریم بین‌المللی قرار گرفته‌ایم. کسب‌وکار تحریم ایران نیز در نظام اقتصاد بین‌الملل نهاده‌ینه شده است. بخش مهمی از راه‌حل در سیاست داخلی و توسعه سیاسی است. برخی در جمهوری اسلامی فقط طرفداران را در نظر دارند و برای خصومت و تنفر بخش‌های دیگر تدبیری نپندشیده‌اند؛ و این مهم‌ترین خطر برای امنیت ملی ماست.

اقتصادیات بازگشت به مردم

اصلاح شیوه حکمرانی و بازگشت به مردم در گرو انتخاب تدابیری است که از یک سو نقش تعیین‌کننده‌ای به خواست و آرایه مردم برای انتخاب مسیر آینده جامعه می‌دهد و از سوی دیگر، برای بازسازی اعتماد عمومی به دولت تلاش می‌کند. در

این حوزه به عنوان نمونه به سرفصل‌های زیر می‌توان اشاره کرد:

۱- در شرایط حاکمیت تورم دورقمی و گسترش فقر، هرچند حمایت یارانه‌ای از دک‌های پایین درآمدی بسیار ضروری است، اما دولت باید با تلاش برای ایجاد رونق اقتصادی و به گردش درآوردن چرخ اقتصاد کشور از مرحله یارانه‌پردازی به مرحله توانمندسازی عبور کند، به‌گونه‌ای که تعداد خانوارهای نیازمند کمک‌های حمایتی به حداقل برسد.

۲- در سال‌های گذشته و در سایه اعمال سیاست‌های نسنجیده، اختلاف طبقاتی در جامعه به اوج رسیده و توانگران توکیسه که با برخورداری از رانت‌های پیدا و پنهان به ثروتی افسانه‌ای رسیده‌اند، با مانور تجمّل و زندگی اشرافی درد افشار کم‌درآمد را بیشتر می‌کنند. آنان می‌بینند که عده‌ای اندک با استفاده از حمایت قدرتمندان منابع عمومی را غارت کرده و بارشان را بسته‌اند. تداوم این وضعیت رنجش خاطر افشار کم‌درآمد را به دنبال داشته‌است. اگر دولت‌مردان واقعا سودای بازگشت به مردم را در سر می‌پیروانند، باید ولی نعمتان خود را قانع کنند که برای بازپس‌گیری اموال غارت‌سی و جلوگیری از هرنوع رانت‌خواری اقدامات جدی آغاز خواهند کرد.

۳- سیاست‌های نابخردانه‌ای که گروه کثیری از شهروندان را به زیر خط فقر رانده، درعین‌حال حاشیه امنی برای برخی صاحب‌منصبان ایجاد کرده که به تدریج موقعیت مالی مستحکمی برای خود فراهم کنند. بررسی آدرس محل سکونت این گروه در طول چند دهه گذشته به‌خوبی نشان‌دهنده این واقعیت ناخوشایند است که آنان از اجاره‌نشینی در یک واحد مسکونی محقر در جنوب شهر به تملک چندین واحد مسکونی لاکچری در مرغوب‌ترین محلات شهر رسیده‌اند که بی‌تردید این تمکن کنی بدون برخورداری از عطایای خاص و استفاده از مزیت قدرت غیرممکن است. بازگشت به دوران ساده‌زیستی و هم‌ترازی با عموم شهروندان، بازپس‌دادن اموالی که کوچک‌ترین شبهه استفاده از مناسبات خاص در شکل‌گیری آنها وجود دارد و دادن گزارش شفاف و بدون لکت به مردم درمورد چگونگی کسب اموال و دارایی‌های خانوادگی مسئولان، یک ضرورت انکارناپذیر است.

۴- مزیت ارزشمند دیگری که برای گروهی از صاحب‌منصب‌های زیرک ایجاد شده، تخصیص سمت‌های آن‌چنانی برای نور چشمی‌ها و نزدیکان‌شان است. در شرایطی که فرزندان نخبه جامعه گرفتار آفت بیکاری هستند و در بهترین شرایط باید به سمت‌هایی نامتناسب با تحصیلات‌شان رضایت بدهند، نوکل خندان فلان مقام از کرد راه نرسیده به عضویت هیئت‌مدیره چند شرکت بزرگ درآمده و با حمایت دوستان قدرتمند والد مکرم خود به دروکردن حقوق و مزایای نجومی می‌پردازد. دولت‌مردان اگر قصد بازگشت به سیرمد را دارند، با صراحت تمام اطلاع‌اتر دموورد وضعیت فعلی فرزندان و وابستگیان خود ارائه بدهند و افکار عمومی را قانع کنند که رانته ارزشمند و بی‌نظیر نصیب آنان نشده است. ناگفته پیداست که دادن پاسخ مبهم و کلی‌گویی مشکل را حل نمی‌کند.

۵- برخی سخنوران و سیاست‌پون تندرو آن‌چنان که بر تکلیف شهروندان تاکید دارند، از حقوق آنان سخنی به میان نمی‌آورند، به‌گونه‌ای که با انتشار کتابچه منشور شهروندی از سوی دولت یازدهم که تلاش می‌کرد شهروندان را با حقوق فراموش‌شده خود آشنا کند، به‌شدت برآشفته شدند. از دید آنان جامعه باید بر مدار تکلیف‌محوری حرکت کند؛ مردم با تکالیف خود آشنا شده و از حاکمان اطاعت کنند. همین، بازگشت به مردم در گرو این است که حاکمان به مردم اطمینان بدهند به‌جای تحمیل تکلیف به آنان، از حقوق‌شان دفاع خواهند کرد.

گفتنی در این حوزه بسیار است. فعلا به همین موارد کلی بسنده می‌کنم، با این امید که فرصتی مناسب برای پرداختن به جزئیات فراهم آید.

۵۳۱
ادامه‌از صفحه اول

مهسا مژده‌ی: از سال ۱۹۸۷ تا امروز، حماس از تمام ظرفیت‌های ممکن برای ایفای نقش در زندگی سیاسی فلسطینی‌ها استفاده کرده است. این جنبش طی دهه‌ها، از مذاکرات پشت پرده تا تشکیل دولت و حملات انتحاری و در نهایت سازماندهی عملیات هفتم اکتبر در سرزمین‌های اشغالی را امتحان کرده است. در این میان، بسیاری از منتقدان این گروه معتقدند جنبش اسلامی حماس در دوران‌هایی که به روش‌های سیاسی روی آورده بود، موثرتر و مؤثرتر از زمان‌هایی عمل کرده است که پایه و اساس فعالیت‌های خود را روی عملیات نظامی گسترده یا حتی عملیات‌های انفرادی انتحاری گذاشته. این در حالی است

بسیاری از کسانی که ستایشگر حماس بوده و مقاومت آنها را در قبال اشغالگری، قتل و تجاوز اسرائیل لازم می‌دانند، اعتقاد دارند این جنبش با استفاده از عملیات‌های نظامی، توانسته مسئله فلسطین را تبدیل به موضوعی جهانی و مطالبه‌ای واقعی کرده و نشان دهد اصل سازش با اسرائیل تا چه اندازه باطل است. در کنار این موارد، موضوع دیگری که دوستداران حماس از آن استقبال می‌کنند، آن است که جنبش مقاومت اسلامی با استفاده از تانکینگ‌های هوشمندانه در پیج‌های تاریخی، باعث شده نقشه‌های تل آویو نقش بر آب شود. تکیه این ناظران بر آن است که در زمانه‌ای که کشورهای عربی به دنبال راهی برای نزدیکی به اسرائیل بودند، هفتم اکتبر و بعد دو سال جنگ بی‌رحمانه علیه ساکنان غزه باعث شد کشورهای عربی برای پیوستن به پیمان ابراهیم تعلل کرده و موضوع تشکیل کشور فلسطین را جدی‌تر از گذشته بپیکری کنند.

آیا حماس می‌خواهد یا می‌تواند بار دیگر به تشکیلاتی سیاسی بدل شود؟ بهتر است قبل از هر چیز این موضوع را از زاویه دید رسمی مقامات شناخته‌شده حماس بررسی کنیم. در ماه‌های گذشته و هم‌زمان با تلاش اسرائیل برای خلع سلاح حماس و پاک‌کردن ریشه‌های این گروه فلسطینی از غزه، مقاماتی همچون خالد مشعل و خلیل الحیه علیه هرگونه خلع سلاح حماس موضع گرفته و آن را غیرممکن دانسته‌اند. این در حالی است که دست‌کم خالد مشعل که پیش از این رئیس دفتر سیاسی حماس هم بوده، جزء چهره‌های نسبتاً میانه‌رو این جنبش مقاومت محسوب می‌شود که به‌صورت معمول به فعالیت‌های سیاسی بیش از عملیات‌های انتحاری یا فعالیت‌های نظامی گرایش دارد. با همه اینها، آنچه مشخص است، این است که مقامات ارشد شاخه سیاسی حماس، دست‌کم در ظاهر، از ایده عدم پذیرش طرح دوکشوری با مخالفت با هرگونه گفت‌وگو با اشغالگران پیروی می‌کنند. به‌واقع می‌توان گفت در حماس کم‌کم‌ان این رویکرد که میان اسرائیل و فلسطین جوی

حماس به یک گروه سیاسی تبدیل می‌شود؟

آینده یک جنبش فلسطینی

خون جاری است که راه هرگونه گفت‌وگو را می‌بندد، دست بالا را دارد. حماس از همان ابتدا با مخالفت با توافق اسلو و تصمیمات سیاسی سازمان آزادی‌بخش فلسطین بالا آمد و هرگز در مقابل دوربین و اظهارنظرهای رسمی از مواضع قبلی کوتاه نیامد. با همه اینها، بسیاری از ناظران معتقدند برای گروه مقاومت اسلامی حماس، سیاست هرگز امری مذموم نبوده است و آنها دست‌کم در خفا و در مذاکرات غیرعلنی با گروه‌های فلسطینی و غیرفلسطینی، به‌صورت مداوم ایده افزایش نفوذ سیاسی را دنبال کرده‌اند. هرچند واقعه هفتم اکتبر و پس از آن حمله اسرائیل به نوار غزه، به مدت دو سال هرگونه موفقیت سیاسی را به اغما برد، اما در میان برخی از اخبار منتشرشده از اقدامات حماس می‌توان رد تلاش‌های این گروه برای پیوستن به قافله سیاست را دنبال کرد.

با وجود اینکه اسرائیل در دو سال گذشته با ویران‌کردن غزه و ترور رهبران ارشد این گروه تلاش کرده از حماس مرده‌ای متحرک بسازد، اما حماس به رویارویی جدی با این ایده پرداخته است. رویترز می‌گوید حماس همین حالا در تلاش است رئیس دفتر سیاسی خود را معرفی کند. دو گزینه مطرح‌شده برای ریاست دفتر حماس که در یک رای‌گیری مخفیانه این سمت را پذیرا خواهند شد، خالد مشعل و خلیل الحیه هستند. انتخاب این دو نام، معنایی واضح برای کسانی دارد که مسئله حماس را جدی دنبال می‌کنند. خالد مشعل سال‌ها به دلیل آنکه به قطر و ترکیه نزدیک بود، از سوی حماس در نوعی انزوا زندگی و فعالیت می‌کرد. خلیل الحیه اما به‌ویژه پس از ترور اسماعیل هنیه و یحیی سنوار، به عنوان چهره‌ای سخت و غیرقابل نفوذ در ذهن‌ها جا گرفت. هر نامی که از صندوق رای حماسی‌ها بیرون بیاید، آینده جنبش مقاومت اسلامی را به سمتی متفاوت با دیگری خواهد برد.

بازگشت به آرمان‌های سال ۲۰۰۶؟

حماس از زمان تأسیس خود هیچ زمانی به اندازه سال ۲۰۰۶ خوش‌اقبال نبوده است. پیروزی جنبش مقاومت اسلامی در انتخابات پارلمانی تشکیلات خودگردان فلسطین، نوعی خوش‌بینی را در فتح پدید آورد که جنبش مقاومت اسلامی حماس ممکن است از اینجا به بعد مانند تشکیلات خودگردان به دنبال حل مسالمت‌آمیز مسئله با اسرائیل بوده، راه‌حل دوکشوری را دنبال کرده و اسرائیل را به رسمیت بشناسد. این رؤیا دوامی نداشت؛ در سال ۲۰۰۷ با وجود اینکه دو طرف به‌خوبی می‌دانستند تا چه اندازه به یکدیگر نیاز دارند، درگیری میان حماس و فتح شدتی غیرقابل تصور پیدا کرد و در نهایت حماس غزه را برد و نیروهای تشکیلات خودگردان را که طبق توافق با اسرائیل در باریکه حضور داشتند، اخراج کرد. این اخراج

به محاصره‌ای انجمید که حماس را به سمت اقدامات نظامی گسترده‌تر پیش برد و در عین حال آنها را بیشتر از همیشه در میان ساکنان غزه محبوب کرد.

حماس باید آماده فشارها باشد

آنچه پس از عملیات هفتم اکتبر رخ داد و جان بیش از ۶۰ هزار نفر را گرفت و زیرساخت‌های غزه را نابود کرد، باعث شده برخی از گروه‌های فلسطینی، حماس را تشویق کنند از ایده‌های بلندپروازانه نظامی دست کشیده و به خلع سلاح تن دهد. از آنجا که طی دهه‌ها حماس با ترکیب‌کردن نیروی نظامی و سیاسی تبدیل به مهرهای برای اعمال فشار بر اسرائیل شده بود، بسیاری آرزو دارند آن روزگار دوباره تکرار شود. منتقدان این جنبش معتقدند پیش‌بردن ایده دوکشوری در شرایطی که نتایج‌هاو متهم به نسل‌کشی بوده و بدنام‌تر از گذشته است، می‌تواند امن‌ترین گزینه برای فلسطینی‌ها باشد. ت‌زهای محافظه‌کارانه‌ای از این دست، هرچند افکار عمومی در سرزمین‌های اشغالی را به خود جلب می‌کند، اما در میان طرفداران مقاومت به معنای عقب‌نشینی بزرگ دانسته شده و تقبیح می‌شود.

حرف‌هایی که جنبه ابزاری دارند

همان‌طور که پیش‌تر نیز اشاره کردیم، خلیل الحیه و خالد مشعل به عنوان جدی‌ترین و مهم‌ترین چهره‌های حماس تاکید دارند که حماس قصد خلع سلاح را ندارد. این در حالی است که هر دو آنها و به‌ویژه خالد مشعل در سال‌های گذشته جزء مقامات سیاسی حماس بوده‌اند و اساسا مرد سیاست دانسته می‌شوند. حماس در سال‌های پیش از هفتم اکتبر موفق شده بود جایگاه سیاسی درخور توجهی برای خود دست‌وپا کند و مشخصا در همین دوران به تقویت بازوی نظامی خود مبادرت می‌ورزید. اما حالا با توجه به شدت حملات اسرائیل به غزه و فرماندهان ارشد که مقاومت اسلامی، گزینه تبدیل حماس از گروهی نظامی به گروهی تماما سیاسی که حتی بتواند با دیگر گروه‌های فلسطینی بر سر برخی امور بر سر میز بنشیند، جدی است. مشخصا جنبش مقاومت اسلامی حماس که طی سال‌های پس از انتخابات سال ۲۰۰۶ در غزه ریشه دوانده، نه با حملات اسرائیل به باریکه و نه با فشارهای سیاسی و ترور فرماندهان، متوقف نخواهد شد. حتی اگر ضربه‌های اسرائیل به حماس کاری باشند، تل آویو به‌خوبی می‌داند حذف حماس از معادلات منطقه، به‌ویژه با تعلق خاطر قطر و ترکیه به این گروه، غیرممکن است. حماس هم شاید بالاخره پس از چهار دهه به این نتیجه رسیده باشد که پیروزی مقاومت فلسطینی بدون همکاری همه گروه‌ها راهی بسیار دشوار و پرهزینه است.

جزئیات تشکیل شورای صلح غزه

می‌باید. ویتکاف افزود براساس مرحله دوم، یک دولت انتقالی برای حکومت بر سر غزه ایجاد شده است و در چارچوب آن، «غیرنظامی‌سازی کامل و بازسازی غزه» انجام خواهد شد. در همین حال، یک مقام آگاه فلسطینی در گفت‌وگو با اسکای‌نیوز عربی مدعی شد ایالات متحده آمریکا، اسرائیل و حماس درباره اسامی هشت نفر از فهرست ۴۰ نفره نامزدهای اعضای کمیته اداره غزه که به میانجیگران ارائه شده است، توافق کردند. همچنین اسکای‌نیوز عربی به نقل از نیویورک‌تایمز نوشت واشنگتن فردی به نام علی شعث، یک مهندس عمران فلسطینی را به عنوان رئیس دولت تکنوکرات اداره غزه انتخاب کرده است. در همین باره، اکسیوس نیز به نقل از مقامات آمریکایی اعلام کرد جنبش حماس با آغاز مرحله دوم اجرای طرح ترامپ، پشت درهای بسته با خلع سلاح موافقت کرده است.

واکنش حماس

براساس گزارشی از ایسنا، حازم قاسم، سخنگوی حماس، در گفت‌وگو با ال‌حدث عربستان گفت ورود به مرحله دوم توافق غزه تحولی مهم است. به گفته این سخنگو، جنبش حماس از کمیته مستقل اداره غزه حمایت خواهد کرد و کل پرونده‌های مدیریت غزه به کمیته مستقل محول خواهد شد. قاسم تاکید کرد: «از مقامات جدید که مدیریت غزه را به عهده خواهند گرفت، در انجام مأموریت‌شان حمایت خواهیم کرد. دستوراتی از جانب حماس صادر شده مبنی بر اینکه تمام زمینه‌های فعالیت حکومتی در غزه به کمیته مستقل اداره غزه محول شود».

پیش‌تر نیز باسم نعیم، یکی از رهبران جنبش حماس، گفته بود تشکیل دولت تکنوکرات فلسطینی برای مدیریت غزه باعث تثبیت آتش‌بس می‌شود. باسم نعیم در اظهاراتی اعلام کرد تشکیل کمیته، گامی مهم و در مسیر صحیح برای اجرای توافق غزه، چه برای تثبیت آتش‌بس و چه اجتناب از بازگشت به جنگ است. افزایش بحران انسانی فاجعه‌آمیز یا مقدمه‌ای برای بازسازی کامل است.

گزارش

خط‌ونشان ونس برای جولانی

شرق: رسانه‌ها گزارش دادند معاون رئیس‌جمهور آمریکا در اظهاراتی تهدیدآمیز از رئیس‌جمهور موقت سوریه خواسته اختلافات خود با کردها را حل‌وفصل کند، در غیراین‌صورت «تحریم‌های سزار» علیه این کشور بازگردانده می‌شود. این تهدید در حالی مطرح می‌شود که احتمال اقدام نظامی حکومت وقت سوریه به ریاست احمد الشرع علیه نیروهای دموکراتیک سوریه «قصد» افزایش یافته است. روزنامه وال‌استریت ژورنال در گزارشی نوشت «جی دی ونس»، معاون رئیس‌جمهور آمریکا، ضمن تهدید الشرع (جولانی) به اعمال مجدد تحریم‌های سزار علیه سوریه از او خواسته است از هرگونه عملیات نظامی علیه نیروهای قصد خودداری کند.

این منبع همچنین به نقل از مقام‌های آمریکایی نوشت، واشنگتن نگرانی‌هایی درباره گسترش اقدامات الشرع علیه قصد با حمایت ترکیه داشته است.

قانون سزار یک قانون آمریکایی است که در سال ۲۰۱۹ تصویب شد و در سال ۲۰۲۰ به منظور اعمال تحریم‌های شدید علیه دولت «بشار اسد»، رئیس‌جمهور سابق سوریه و حامیان اقتصادی و نظامی او به اجرا درآمد. کنگره آمریکا نیز در دسامبر گذشته قانونی را برای لغو تحریم‌های سزار وضع کرد.

از ابتدای سال جاری میلادی، مناطق واقع در حومه شرقی حلب در نزدیکی مناطق تحت سیطره قسد در شمال شرق سوریه صحنه درگیری‌های شدیدی میان نیروهای دموکراتیک سوریه و نیروهای وزارت دفاع دولت موقت سوریه بود. این درگیری‌ها پس از آن صورت گرفت که دمشق از قسد خواسته بود از اماکن استقرار خود در این مناطق به سمت شرق فرات خارج شوند.

«مظلوم عبدی»، فرمانده نیروهای سوریه دموکراتیک، روز جمعه از تصمیم خود برای خارج‌کردن نیروهایش از مناطق درگیری در شرق حلب در صبح شنبه خبر داد. این مناطق در روزهای گذشته صحنه درگیری‌های شدیدی بوده و قرار است آنها مجددا در مناطق شرق فرات مستقر شوند.

عبدی عنوان کرد این تصمیم بنا به درخواست کشورهای دوست و میانجیگران و به منظور اعلام حسن‌نیت در تکمیل فرایند اعلام و تعهد به اجرای بندهای توافق‌نامه دهم مارس اتخاذ شده است.

منابع محلی در سوریه پیش‌تر گزارش دادند وزارت دفاع دولت موقت سوریه در میانه درگیری‌های شدید پایگاه‌های قسد در «دیر حافر» واقع در حلب بمباران کردند.

وزارت دفاع سوریه همچنین با استقبال از عقب‌نشینی نیروهای قسد در مناطق درگیری در غرب فرات گفت تکمیل اجرای خروج قسد با تمام تجهیزات و نیروها به سمت شرق رود فرات را با دقت دنبال می‌کند.

این وزارتخانه افزود یگان‌های ارتش به منظور تأمین امنیت مناطق خروج قسد و اعمال حاکمیت دولت در این مناطق مستقر خواهند شد. در همین راستا یک منبع نظامی سوریه به مجیزه گفت بمباران علیه پایگاه‌های قسد در منطقه دیر حافر واقع در حومه شرقی حلب متوقف شده است.

در همین حال «مظلوم عبدی»، فرماننده نیروهای دموکراتیک سوریه (قسد)، روز گذشته با بارزانی، رهبر حزب دموکرات کردستان عراق، در اربیل دیدار کرد.

به گزارش ایرنا از شبکه الجزیره، فرستاده ویژه آمریکا در امور سوریه، دیدار و گفت‌وگو کرده بود. الجزیره افزود: انتظار می‌رود نشست سه‌جانبه با حضور نماینده لبنانی‌تبار آمریکا در امور سوریه، فرمانده قسد و مسعود بارزانی در اربیل درباره آخرین تحولات سوریه برگزار شود. فرمانده کل گروه شبه‌نظامی «نیروهای دموکراتیک سوریه» موسوم به (قسد) از عقب‌نشینی این گروه از مناطق شرق شهر حلب به مناطق شرقی رودخانه فرات در این کشور خبر داده بود.

مدرک گواهینامه موقت اینجناب فرانک نصر تی گردکندی
فرزند عطا کش به شماره شناسنامه ۴۱۰ صادره از تهران درمقطع کارشناسی رشته حقوق صادره از واحد دانشگاهی تهران مرکزی با شماره ۷۷۱۰۱۱۴۵۳ و تاریخ ۷۹٫۹٫۲۰ مفقود گردیده و فاقد اعتبار می باشد از یازبنده تقاضا می گردد اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی به نشانی: تهران- سوهانک- بلوار ارتش- میدان قائم- خیابان خندان -خیابان سلماس ارسال فرمایند.